

CAN DÉU

Yexa Asuaje Rivero – 1r Batx A

Autor: Eduard Mercader i SacanCHA

Any de construcció: 1897

Estil: És un edifici modernista impur, ja que conté algunes influències de l'estil neogòtic (com ara el balcó corregut de la façana lateral).

Consta d'una planta baixa i dos pisos, a més de tenir una destacada torreta, la qual està rodejada per un balcó i coronada amb una cúpula. També cal ressaltar el treball en ferro amb motius originaris de peces forjades del gòtic català i la part superior, les golfes, que es compon amb molts finestrals amb arquets.

La façana té tres nivells ben diferenciats. En la planta noble s'utilitzen recursos ornamentals trets del gòtic, mentre que el pis superior està constituït per una galeria d'arcs de mig punt agrupats de tres en tres. A la cantonada hi ha una tribuna de ferro. En la façana que dona al jardí, hi ha una altre tribuna poligonal, però amb una vidriera de diferents colors cromàtics, que arriba fins al segon pis. En el jardí hi ha un antic pou cobert amb una glorieta modernista.

L'estructura interna de la casa es trasllueix a l'exterior: la planta baixa era per a la rebuda i dependències tant dels propietaris com el servei; el primer pis o "planta noble" era d'ús estricte per a la família que la ocupava, i l'àtic era l'habitatge del servei.

L'edifici es veu en bones condicions, i és que quan l'Ajuntament de Barcelona va comprar Can Deu per convertir-lo en un Centre Cívic per al districte al 1984, es va rehabilitar l'edifici. Respecte als elements decoratius de l'interior, es porta a terme una restauració general tot i que en alguns casos, va ser imprescindible la seva substitució o eliminació. És per això (que van respectar l'edifici original), pel que no hi ha cap element contemporani en la façana.

El "nou" Can Deu va ser inaugurat oficialment el 6 de desembre de 1986.

Sobre la interacció amb els altres edificis del costat, trobo que està aconseguida, ja que es troba en una plaça on hi ha altres edificis que ja tenen bastants anys, com ara l'església de la Concòrdia o la farmàcia antiga. L'únic que em falla de la plaça és el supermercat que ha, n col·locat fa poc.

Finalment, com a valoració personal diria que és un edifici molt bonic, situat en un lloc molt tranquil on es pot gaudir de les seves vistes. A demés, Can Déu també és un bar/cafeteria, pel que sempre que es vulgui es pot anar allà a passar l'estona.

CASA CALVET

Autor: Antoni Gaudí

Any de construcció: 1898 – 1900.

Hi ha molta gent que considera la Casa Calvet la obra més conservadora de Gaudí, i és que la simetria, l'equilibri i l'ordre que caracteritza aquest edifici no són pròpies de Gaudí. L'estil és barroc, d'una sobrietat que costa trobar en els seus altres edificis (es pot apreciar en l'ús de columnes salomòniques i en la decoració amb temes florals); marca un moment de transició entre dues de les etapes de l'arquitecte: la primera, en què encara feia reinterpretacions personals de diferents estils històrics, i la segona, en què ja es mostrava totalment lliure de qualsevol condicionant. Tot i així, es troben alguns elements modernistes, com ara els dos frontons curvilinis de l'acabament de la façana, el balcó amb tribuna de vidre i forjats que sobresurt per dalt de l'entrada o la forma dels altres balcons.

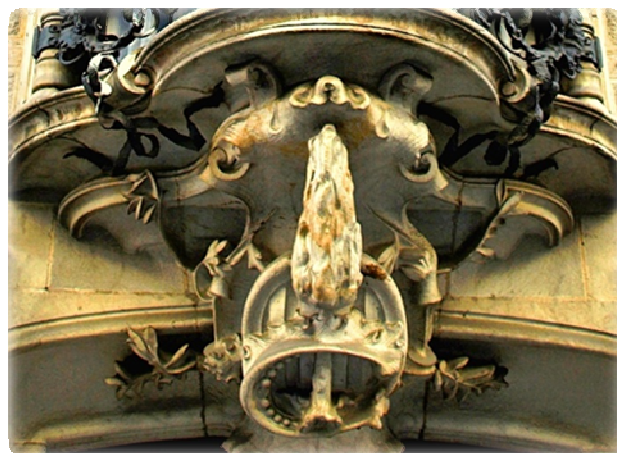
És un edifici de cinc plantes, ubicat en el districte de l'Eixample de Barcelona, i va ser realitzat per a Andreu Calvet, un fabricant tèxtil. Va servir tant per al negoci, al qual es van destinar la planta baixa i el soterrani, com per a habitatges, situats a les plantes superiors. Hi ha referències a la família per tota la façana, com ara les columnes que flanquegen l'entrada (que recorden a bobines de fil), els patrons que s'han inclòs (són els del poble natal d'Andreu) o la tribuna de ferro en forma de bolet (que és un homenatge a l'afició del senyor Calvet per la micologia).

La façana està feta amb pedra de cadirat de Montjuïc, ornada amb balcons de ferro forjat i rematat amb unes estructures trilobulades, tres invertides i dues sobresortint, coronades amb creus. Les tres invertides presenten els bustos religiosos de sant Pere Màrtir i dels sant patrons de Sant Ginés de Vilassar.

Destaca també (en la façana) la tribuna del pis principal, decorada amb l'inicial del cognom del propietari, una olivera com a símbol de pau, un xiprer com a símbol d'hospitalitat i l'escut de Catalunya. La barana de ferro presenta la decoració en forma de bolets. Gaudí també va dissenyar el mobiliari de la casa, utilitzant formes naturalistes molt típiques de l'arquitecte.

Com està catalogada com a Bé Cultural d'Interès Nacional, l'estat de conservació es realment bo. És per això que tampoc trobem cap element contemporani afegit, ja que podria trencar amb l'harmonia de l'edifici.

Sobre la seva ubicació, penso que l'Eixample li queda bé, ja que en la mateixa zona es poden trobar altres obres de Gaudí. A demés, des del carrer es té una vista completa de l'edifici, ja que no hi ha arbres ni altres elements que molestin. Finalment, crec que cap dels edificis que té al costat trenca amb la Casa Calvet: no són ni originals ni cridaners (els típics edificis antics de l'Eixample), cosa que ajuda a que l'obra de Gaudí tingui tot el protagonisme.

FOTOGRAFIES

